

एवंबुद्ध्यदिसाक्षिणो ब्रह्मभावमुक्त्वाऽस्य बुद्ध्यधुपहितस्य पूर्वमहाभूतलक्ष्ममुक्तं तद्युक्त्या चालोचनीयमित्याह पुरुषैरिति कृत्स्नशः कार्त्स्न्येन वेदितव्यानि परोक्षणीयानि इन्द्रियाणीति मनोबुद्ध्योरप्युपलक्षणं तथा हि किमिन्द्रियाणि प्राक् संतमेव घटादिकं गोचरयंत्युत दृष्टिसमसमयमात्रसिद्धं आद्येऽपि किं सत्त्वं सत्तासामान्यसमवायो वा अर्थक्रियाकारितावा नाद्यः सत्तायां सत्तासामान्यांतराभ्युपगमेऽनवस्थापानात् अनभ्युपगमेतस्या अव्यसत्त्वापत्तेश्च न द्वितीयः रज्ज्वांकल्पितस्यापि संप्रत्यक्षार्थक्रियाकारित्वदर्शनात् न च तत्र पुष्कलार्थक्रियाकारित्वदृष्टं प्रसर्पणाद्यदर्शनादिति शङ्क्यं ताक्ष्याह मिति स्वस्मिंस्तार्क्ष्यत्वकल्पनायाः सत्यविषयनिवर्तकत्वदर्शनात् तथा चैत्रोयमिति प्रतिमायांकल्पितचैत्रत्वस्य प्रतिमापीडनाच्चैत्रपीडाकरत्वदर्शनाच्च ननु तत्र तार्क्ष्यात्त्वस्य भेदेऽगुह्यमाणे एव शास्त्रप्राप्तस्य व्यानादेः सत्यविषयनिवर्तकत्वं युक्तं गारुडशास्त्रप्रमाणान् देहेन्द्रियादीनां तु आत्मन्यभेदेन दृश्यमानानां कथंकल्पितत्वमिति चेत् श्लाघनीयप्रज्ञो देवानां प्रियः भेदपहेसत्यपि यत्र कल्पनायाः पुष्कलार्थक्रियाकारित्वदृष्टं किमुताभेदपहे बाधोत्तरकालीनार्थक्रियाकारित्वाभावस्य रज्जुसर्पादौ देहेन्द्रियादौ चतुर्ब्यवदर्शनात् तस्मात्परिशेषात् रज्जुगवदृष्टिसमसमयसिद्धघटादिकं इन्द्रियाणि गोचरयंतीति सिद्धं इन्द्रियाण्यपि मनसो

पुरुषैरिन्द्रियाणीह वेदितव्यानि कृत्स्नशः ॥ तमोरजश्च सत्त्वं च तेऽपि भावास्तदाश्रिताः ॥ १५ ॥ एतांबुद्धानरो बुद्ध्यभा भूतानामागतिगतिं ॥ समवेक्ष्यशनैश्चैव लभते शममुत्तमं ॥ १६ ॥ गुणैर्नैनीयते बुद्धिर्बुद्धिरेवं इन्द्रियाण्यपि ॥ मनःषष्ठानि भूतानि तदभावे कुतो गुणाः ॥ १७ ॥

ऽनबहिततायां सन्निहितमपि रूपपादिकं न गोचरयंतीति मनोमात्राण्येव स्वमेतेषां तन्मात्रत्वानुभवात् मनोऽपि प्रमात्राप्रयुक्तं सत्त्वावहितं भवतीति प्रमात्रात्मकमेव प्रमातृत्वं चाल्मनि बुद्ध्यतिरेकेण सुषुप्त्यादौ न दृष्टमिति बुद्धेरेव धर्मः बुद्धिश्च त्रिगुणात्मकस्याज्ञानस्य कार्यमतस्त्रिगुणात्मकानेव भावान् विषयीकरोति तदिदमुक्तं इन्द्रियाणितम आदिकमेव तेऽपि इन्द्रियाशाभावाऽपि तदाश्रिता इन्द्रियाश्रिता इन्द्रियजाः परंपरया तम आद्याश्रिता एवेति ॥ १५ ॥ एतदेव प्रपंचयिष्यन् प्ररोचनाय तज्ज्ञानफलमाह एतामिति एतां त्रिगुणाल्मिकां मूलप्रकृतिं बुद्धिं वा भूतानां स्वादीनां जरायुजादीनां च आगतिं उद्गमनस्थानं गतिलयस्थानं चेति बुद्ध्यविचारेण अवेक्ष्य शनैः वैराग्यविवेकद्विक्रमेण उत्तमं शमं सुखं प्रत्यागमनं दलभते कंठगतविस्थितचामीकरवन्नित्यप्राप्तमपि अज्ञानादप्राप्तमिव तत्त्वमस्यादिवाक्याल्लभते ॥ १६ ॥ भूतानां गत्या गती एवाह गुणैरिति तम आदिभिर्गुणैः बुद्धिर्नैनीयते पुनः पुनरतिशयेन विषयात्मता नीयते अतो बुद्धिरेव मनःषष्ठानीन्द्रियाणि भूतानि च द्विविधानि सैव तदभावे बुद्धेरभावे गुणाः कुतः स्वरूपेण तेषां बाधान्न कापि संतीत्यर्थः एतेन सांख्याभिमतं तेषामबाध्यत्वं नित्यानुमेयत्वं च निरस्तं अयमर्थः रज्ज्वज्ञानेन सतितत्कार्यसंप्रत्यक्षं भयादिकं च दृश्यते परीक्षादशायां तु संप्रतिभावे सति रज्जौ न तन्मूलमज्ञानमुपलभ्य तेनापितज्जं भयादिकं एवं बुद्ध्यभावे बुद्धेः कार्यकारणं च नश्यतीति गुणशब्देन सत्त्वादयो मन इन्द्रियविषयादयश्च गृह्यन्ते ॥ १७ ॥